

Dictat 2

Eren les dues del migdia. En aquella hora, cadascú en el seu llit reglamentari es mantenia tibet, atent, ulls, boca, i també esfínters, durament closos, per tal de no haver d'anar al dipòsit de l'aigua i posar en evidència un inici de feblesa. De sobte, un calfred va recórrer l'espina del conjunt dels estabants. Algú havia fet petar la fulla de la persiana. Era el nou llogater, que ja devia haver arribat. A fora, els coloms es precipitaren de les cornises dins la densa xafogor. Poc després començaren a sentir-se els espetecs d'una moto deixada en punt mort al fons de la calçada. Aquesta màquina no era la del noi que parlava amb la mossa de ca la maranyera. No: era el vehicle de l'oficial, que, com cada primer dimecres, havia pujat a apallissar una estona el vellard de l'entresòl.